

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **Ing. arch. M. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2014, č. j. 8 A 71/2013 - 303,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2014, č. j. 8 A 71/2013 - 303, bylo zastaveno řízení o žalobě, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu. Městský soud v odůvodnění usnesení uvedl, že stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a usnesením ze dne 30. 6. 2014, č. j. 8A 71/2013 - 279 nebylo žádosti stěžovatele vyhověno. Následně Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 25. 9. 2014, čj. 7 As 139/2014 – 337 kasační stížnost podanou proti tomuto usnesení zamítl. Proto městský soud vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 10 dnů. Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek nezaplatil, městský soud řízení o žalobě zastavil podle ust. § 47 písm. c) s. ř. s.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, ve které poukazoval na jeho nezákonnost, resp. nezákonnost postupu městského soudu. Podle stěžovatele měl městský soud mu dát možnost vyjádřit se k věci před vydáním rozhodnutí. Protože se tak nestalo, byl porušen právní řád, jakož i stěžovatelova práva.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom neshledal vady uvedené v odstavci 4, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Nejvyšší správní soud rozhodoval o kasační stížnosti, i když stěžovatel nezaplatil soudní poplatek a není zastoupen advokátem. Ačkoliv povinné zastoupení stěžovatele bez příslušného právníckého vzdělání advokátem je jednou ze základních podmínek řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu není v určitých věcech nutno trvat na splnění této podmínky. K této otázce se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. v rozsudku ze dne 24. 10. 2007, čj. 1 Afs 65/2007 – 37, dostupný na www.nssoud.cz, ve kterém vyslovil, že „v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků není třeba trvat na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení advokátem.“ V rozsudku ze dne 25. 4. 2007, čj. 9 As 3/2007 – 77, pak uvedl, že „v řízení o kasační stížnosti proti usnesení městského, resp. krajského soudu, o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost by trvání na splnění poplatkové povinnosti znamenalo řetězení řešeného problému a ve svém důsledku by popíralo smysl samotného řízení. Tato okolnost proto sama o sobě nemůže bránit projednání věci a vydání meritorního rozhodnutí. (...) „[L]ze i v tomto případě říci, že s ohledem na povahu rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, by trvání na splnění poplatkové povinnosti znamenalo řetězení řešeného problému, které by ve svém důsledku popíralo smysl samotného řízení, jebož předmětem je posouzení zákonnosti rozhodnutí o zastavení předchozího řízení, které bylo následkem nesplnění právě této povinnosti ze strany stěžovatele, tedy povinnosti zaplatit soudní poplatek.“ Závěry vyslovené v citovaných rozsudcích je třeba aplikovat i v dané věci. Není-li totiž třeba trvat na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na osvobození od soudních poplatků, potom není na splnění těchto zákonných náležitostí třeba trvat ani v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě. Vzhledem k výše uvedenému je stěžovatelova kasační stížnost přípustná a projednatelná i přesto, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti, není zastoupen advokátem a sám nemá vysokoškolské právnícké vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Pro podporu těchto závěrů srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2012, čj. 4 Ads 66/2012 - 22, ze dne 31. 10. 2012, čj. 4 As 64/2012 - 14, či ze dne 10. 7. 2014, čj. 7 As 47/2014 - 22, všechny dostupné na www.nssoud.cz.

Podle ust. § 9 odst. 1 a 3 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení o kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

Nejvyšší správní soud ze spisu městského soudu zjistil, že stěžovatel v řízení o žalobě požádal o osvobození od soudních poplatků. Usnesením městského soudu ze dne 30. 6. 2014 nebylo žádosti stěžovatele vyhověno, přičemž kasační stížnost proti tomuto usnesení byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2014, čj. 7 As 139/2014 – 337. Městský soud opakovaně vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku usnesením ze dne 3. 11. 2014, č. j. 8 A 71/2013 – 296. K zaplacení soudního poplatku byla stěžovateli stanovena lhůta 10 dnů. Ze soudního spisu však nevyplývá, že by stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek zaplatil.

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je soud oprávněn zastavit řízení o žalobě, jestliže účastník řízení ani na výzvu soudu v určené lhůtě nezaplatí soudní poplatek. Předpokladem pro zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku je tedy to, že účastník byl k jeho zaplacení vyzván, že byl poučen o následcích nesplnění výzvy a že marně uplynula určená lhůta k zaplacení poplatku.

Všechny citované podmínky byly v dané věci splněny. Stěžovatel totiž ani na základě výzvy, ve které byl poučen o následcích nezaplacení soudního poplatku, soudní poplatek v určené lhůtě nezaplatil. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že městský soud postupoval v souladu s ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, když řízení o žalobě zastavil. Městský soud v daném řízení respektoval i všechna procesní práva stěžovatele a postupoval v souladu s právní úpravou. Z právní úpravy nevyplývá povinnost seznámit účastníka řízení s podklady pro rozhodnutí před tím, že bude řízení zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku, když byl ve výzvě poučen o následcích v případě, že poplatek nebude zaplacen. Nelze tedy dospět k závěru, že by došlo k porušení zákona nebo práv stěžovatele, jak bylo tvrzeno v kasační stížnosti.

S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle ust. § 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s. zamítl. Ve věci rozhodl v souladu s ust. § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků náhradu nákladů nepřiznal, protože stěžovatel v řízení úspěch neměl a ministerstvu vnitra žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. ledna 2015

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu